

Prošnje za odpis davčnih zaostankov

Oddelku za davke v finančnem ministrstvu je bilo sporočeno, da posamezni davčni obvezanci ne bodo mogli do poteka roka za predložitev prošenj po odredbi št. 1667/39 do dne 22. marca 1940 priložiti vseh potrebnih dokazov, ker posamezne občine, oblasti in ustanove ne morejo v določenem času izdati potrebnih potrdil. Zaradi tega bi ne bilo mogoče prošnjam priložiti pravočasno dokazil in se zato boje, da bi bile prošnje, ki nimajo dokumentov, odklonjene. Ker je pa davčni oddelek uvidel, da so ti razlogi upravičeni, je naročil davčnim upravam, naj sprejemajo prošnje za odpis zaostankov po uredbi št. 1667/39 v roku, ki je označen po tej uredbi do 22. marca 1940, tudi brez potrebnih potrdil in ostalih

dokazil s tem, da morajo prosilci dokazila naknadno predložiti. Take prošnje bodo vzete v pretres tudi po poteku tega roka, oziroma prej, če bodo vposlana potrebna dokazila. Potemtakem se mora delo za reševanje predloženih prošenj za odpis zaostankov iz l. 1937, končati pri davčnih upravah najkasneje do 15. junija 1940 in najkasneje do 20. junija letos morajo biti te prošnje predložene pristojnemu ravnateljstvu v nadaljni postopek. Davčnim upravam je bilo poleg tega naloženo, da se točno drže odredb člena 6. in 11. pravilnika 86.200 iz leta 1939, in da vse posle okrog teh prošenj končujejo v predpisanih rokih.

Kratke tedenske novice

Naš trgovinski minister dr. Andres se je mučil pretekli teden v Berlinu, kjer se je razgovarjal z nemškim zunanjim ministrom in z maršalom Göringom. Dr. Andres je bil ob priliki obiska odlikovan od kanclerja Hitlerja z velikim križem nemškega orla.

Nemčija cení jugoslovansko nevtralnost, zato je Jugoslavija lahko mirna glede Nemčije — je rekel nemški zunanji minister Ribbentrop jugoslovanskim častnikarjem v Berlinu.

Kancler Hitler je govoril zadnje nedelje v Berlinu na proslavi v svetovni vojni padlim Nemcem in ob koncu napovedal, da se mora vojna končati z najslavniješo zmago Nemčije.

Nemški kancler Hitler bo prebil velikonočne praznike pri četah na Siegfriedovi črti.

Nemški zunanji minister Ribbentrop se je odpeljal 9. marca v Rim. V programu njegovih razgovorov z Mussolinijem in italijanskim zunanjim ministrom grofom Cianom je tudi sprejem pri papežu Piju XII.

Rooseveltovo posredovanje Welles je prispel dne 10. marca z letalom iz Pariza v London, kjer bo ostal štiri dni. Posvetoval se bo s predsednikom angleške vlade, z zunanjim ministrom in bo sprejel tudi od kralja Jurija VI. v avdienco.

Do prvega spopada med Nemci in Angleži je prišlo ob Maginotovi črti 5. marca. Nemci so presenetili neko utrjeno angleško spretno postojanko in ujeli 16 Angležev.

V šest mesečni pomorski vojni so potopili Francozi 12 nemških podmornic, sami niso izgubili niti ene vojne ladje, pač pa 15 trgovinskih parnikov s skupno tonažo 71.000 ton.

85.000 tonski angleški parnik »Kraljica Elizabeta«, ki je največji in najhitrejši prekomornik, je na svoji prvi vožnji neovirano od nemških podmornic prispel iz Škotske v Njujork.

Mala in nevtralna Danska je bila v tej vojni že ob 26 ladjah ter ob 258 mornarjev.

Trije brezposni črnvi na teden so uvedeni na Francoskem.

Med Belgarijo in sovjetsko Rusijo je bila dne 8. marca po 25 letih zopet odprta redna plovba med bolgarskimi in sovjetskimi pristanišči v Črnem morju.

Angleško letala so bila v noči na 9. marec zopet nad Dunajem in Prago. To je bil peti polet nad temi mesti. S svojih poletov nad Nemčijo so izdelali Angleži popoln fotografski zemljevid Nemčije, zlasti pa vojaških zgradb.

Številčno so zavezalci že prekosili nemško proizvodnjo letalstva — je izjavil v angleškem parlamentu 7. marca angleški letalski minister.

Najdaljši izvidniški polet so izvršila v sedanjih vojni angleška bombna letala, ki so letela v noči na 8. marec nad vso srednjo in vzhodno Nemčijo ter dosegla celo zahodno Poljsko. Angleški bombniki so metali letake v poljsčini nad Poznanjem.

Huda rudniška nesreča se je zgodila 7. marca v premogovniku Savager v bližini Cormela v južnoameriški republiki Čile. V 150 m globokem podzemeljskem rovu je eksplodiral plin. Eksplozija je usmrtila 294 rudarjev, 100 pa ranila.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Številno zadnje spremstvo vurbereškega gospoda župnika. Blagega vurbereškega g. župnika Alojzija Kokelja, o kojega smrti je »Slov. gospodar« že poročal, je spremljala na poslednji poti vsa župnija ter mnogo ljudi iz sosednih far. Pogreba se je udeležilo 20 gg. duhovnikov. Poslovilne besede v cerkvi je govoril g. stolni kanonik dr. Ivan Zagar, sv. mašo zadržnico je daroval ptujski g. prošt Ivan Greif. Ob odprtem grobu so se poslovili od nezabnega gospoda: za duhovščino g. prošt Greif, župan občine Grajena g. Petek, vodja ruskega zdravilišča in rajnikov prijatelj g. dr. Okolokulak, za Fantovski odesk in Marijino družbo g. Gašparič, domači g. šolski upravitelj, zastopnik Protituberkulozne lige in za šolsko mladež mlad šolar. Številno zadnje spremstvo je dokazalo, da je bil rajni g. svetnik pravi oče vurbereške župnije v cerkvi, šol, pri Prosvetnem društvu, na polju in vinogradu. Spomin trajne hvalečnosti je za tolikere dobrote g. župniku Kokelju zagotovljen in Vsemogočni mu naj bo večni plačnik!

V ovetu let je umrla članica Dekliškega krožka St. Ilj v Slovenskih goricah Rozika Niklj. Njen pogreb je bil v Mariboru 3. marca. Na zadnji poti so jo spremljevalice v krojih in s praporom Marijina družba. Sorodnikom naše sožalje — Roziki pa naj sveti večna luč!

V najlepši moški dobi 42 let je v Selnici ob Dravi dne 4. marca umrl Franc Kajzer, p. d. Bločič, posestnik na Slemenu. Rajni je bil povsod priljubljen, posebno na pri revnih šolarjih in siromakih, ki se ga bodo v molitvah dolgo spominjali. Za njegove dobrote naj mu bo Bog obilen plačnik — žalujoči družini pa naše sožalje!

Slomšekov birmanec umrl. Dne 29. februarja je pri Sv. Rupertu v Slov. goricah zatnil trudne oči v častiljivi starosti 89 let daleč znani Gregor Škof. Kot najstarejši mož v fari je bil še birmanec škofa Slomškega. Leta 1931. sta

obhajala z ženo, 50 letnico srečnega zakona, ki jo je blagoslovil tedanji škofov namestnik prevz. g. dr. Ivan Jožef Tomažič. Vse svoje življenje je ostal zvest veri svojih staršev in bil vedno dober prijatelj duhovnikov. Če je bilo treba kaj zrtovati v cerkvene namene, so vedno bile odprte njegove darežljive roke. Lani o birmi pri Sv. Rupertu je vkljub svojim 88 letom in povrh še slabemu vremenu prišel k sprejemu Prezvzišenega in imel prav lep pozdravil nagovor. Njegov nastop je bil vedno odločen in korajžen. Po 60 letnem bivanju po raznih krajih severnih Slovenskih goric se je podal v svoj rojstni kraj, kjer je na svojem lepem vinogradnem posestvu blizu rojstne hiše preživel zadnja leta življenja. Kako radi smo ga imeli, je jasno pokazal njegov lep pogreb. Vsi njegovi ožji sorodniki iz raznih krajev, sosedje, prijatelji in znanci smo prihitali na njegov dom, da ga pospremimo k večnemu počitku. Na domu se je prisrčno poslovil od dragega pokojnika bivši župan g. Vogrin, v cerkvi po sv. maši g. župnik in na grobu še g. učitelj Grögl, naši pevci pa so mu v slovo zapeli. Res drag nam je bil, pogrešali bomo njegovo prijetno družbo in njegovo darežljivost. V upanju pa, da mu je Večni sodnik tudi dober plačnik, ga bomo ohranili v najlepšem spominu — njegovim dragim pa izrekamo sožalje!

Najstarejši faran umrl pri Sv. Jurju v Slov. goricah. Dne 22. februarja smo pospremili k poslednjemu počitku enega najstarejših v naši župniji, Ivana Luc, ki je umrl v 88. letu starosti.

• Pri ženah, ki več let trpe na težki stolici, deluje vsakdanja uporaba naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zaužite zjutraj in zvečer po četrtini ki kozarca, zelo uspešno. Tudi bolj občutljive pacientke rade jemljejo »Franz-Josefovo« vodo, ker se že v kratki dobi pokaže zelo prijeten učinek.

Ogl. reg. S. br. 33.474/35.

ga tudi umičevala. V mislih pa imamo iznajdbo, ki naj bi udobje pospeševala. Nekemu inženirju je padlo v oči, da v mrazu najbolj trpe roke, zlasti prsti, ki so najbolj dovzetni za ozeblino. Zato je poleg neštetiht ogrevalnih naprav, ki se košatijo po človeških bivalističih, na jih ni mogoče prenašati s seboj, iznašel majhno pečico, ki jo človek lahko v žepu nosi s seboj in se ob njej neprestano greje. Nova žepna peč se kuri z bencinom in je komaj tako velika kot okroglo žepne baterije.

Prostovoljno ujetništvo. Iz Londona poročajo, da se angleška vlada bavi z mislijo, da bi na anglikansko duhovščino izdala poziv, da bi se anglikanski duhovniki prostovoljno javljali

Avgust Senoa:

Berač Luka

Povest iz naškega življenja

»Molči! Molči! Molči!« je škripal berač, ki je komaj dihal od jeze, ko je poslušal to govorjenje. »Kaka sreča, ko bi se te bil prej že otresel kakor opanek blata! Da, zapustil sem te, ker sem se te začel bati kakor kuge. Bil bi ti pošteno plačal, bil bi ti dal, da ne pogineš, ampak s teboj še kdaj kaj imeti — nikdar več. Da, jaz sem zadnji človek na svetu in se tudi ne cenim za višje, ali ti niti nisi človek, ti si nečisti duh, ki se samo veseli, če stori kako hudobijo, ki se smeji, kadar se drugi ljudje jočejo. Mirno si dal Martinu uničiti živino, po tvojem načrtu mu je cigan zažgal, medtem ko si ti pel, pil in rajal. Groza me je obhajala, ko sem te gledal, izrodek človeški, in v duši sem si prisegel, da bom tvojo tovariško pustil. Ti goljufaš, kradeš, zažigaš, ti bi mogel tudi človeka ubiti!«

Pri teh besedah se je pisar stresel, ali naglo je prasknil v smeh.

»Oh, oh! Poglej ga, poglej! Od kdaj si postal tako pobožen in svet? Jaz kradem, goljufam, ljudi krvavo davim, zažigam, pa ko bi bilo vsaj zame, ko bi imel jaz

kaj koristi od tega! Ali ne! Za Luko to delam, za njega se žnem, on obira mleko, ki ga namolzem, meni ostane komaj kapljica sirotke, in zaradi tega se me ta svetec boji kakor kuge, zaradi tega se me hoče otresti kakor blata.«

»Molči! Molči! Lump!« se je zadrž Luka in stisnil pesti. »Da si ne nakopljem greha! Prostak sem, divji sem, kakor me je mati rodila, ne vem za nič dobrega na tem svetu pa sem blodil kakor slep. Ti pa si meščan, po mestno se oblačiš, znaš čitati in pisati, imel si dom, poštenega očeta, veš, kaj je dobro in pošteno, ti si imel odprte oči, mogel si najti pravo pot v božjem svetu, toda ali si dober, ali si pošten? Ko bi bil vsaj sam zase ostal lopov, ko bi vsaj drugih ne bil okužil! Toda ne! Prismolil si se name, zastrupil si mi kri, srce — — — to si ti storil, ti, mestni človek, to te je tvoje čitanje in pisanje naučilo.«

»Pa prosim te, Luka, kaj zbijaš komedije? Če se mi ljubi poslušati pridige, grem v mesto, tam je dosti popov in fratrov, ti se na te svete mojstrije ne razumeš. Pameten bodi, jaz sem si premislil, žal te mi je, bodiva si spet prijatelja!«

»S teboj — rajši z vragom!«

»Pa reciva, da sem jaz ta vrag! Bodiva si spet prijatelja! Vem, kaj te peče. Mara, kajne? Seveda. Jaz, Boga mi, nisem Andriju rekel, naj jo ljubi. Toda Martina in